

9 - Caprabo té una tecnologia de seguretat extremadament deficient i anacrònica i jo en pago els plats tr

Cada any, més teu

El que m'ha passat a mi, us pot passar a qualsevol de vosaltres, i no només al caprabo, si no al carrefour, o a d'altres cadenes que empren la mateixa deficient tecnologia. Aquí la crònica... Això és el que m'ha passat al caprabo de Castelldefels, poble.

Em dirigeixo a comprar a aquest supermercat, deixo el cotxe a l'aparcament, pujo i demano canvi per al carret.

Com una caixera no en té, li demana si en té a llur companya, i aquesta em bescanvia el bitllet de 50 EUR, per 45 EUR en bitllets i em proporciona 5 EUR en monedes, quatre monedes d'euro i dues 0,50 EUR, per tal que pugui inserir els 50 cèntims al carret.

Tinc previst d'anar a veure a la noia que m'agrada després de comprar, puig s'ha quedat sense canvi i sé que m'estarà agraïda.

Romanc pacient pel canvi, tinc a tres metres de mi, i em veuen el vigilant, i ambdues caixeres. Vesteixo samarreta del kukuxumus, pantaló curt que faig servir com banyador, i unes atrotinadíssimes espadnyes de platja taronges.

Mentre espero el canvi veig que un client que ha omplert el carro fins a dalt de tot i ha pagat, quan surt, fa sonar l'alarma. El vigilant s'hi atansa i li diu ? caballero, ¿es nuevo el bañador?- puig llueix un llampant banyador fosforescent. I el convida a passar a un quartet privat que hi ha entrant a mà dreta. Inevitablement no puc evitar tenir el dubte de si aquest home no haurà robat. Especulo amb l'imaginació si s'haurà posat quelcom dins el banyador o bé si el banyador és robat, com s'ho hauria fet per a posar-se'l al bell mig del supermercat?.

Amb el meu canvi recullo el carret, a fóra, i entro amb normalitat travessant els arcs

de seguretat de l'entrada.

Trio els productes, vaig omplint el carret, torno a passar per la zona de la caixa i veig que l'home que havien aturat i dut a l'estança, ja és fora amb el seu carret ple de gom a gom.

Fins a aquí tot normal.

Acabo de comprar, faig la cua i quan arriba el meu torn pago.

I sorpresa! quan vaig a recollir la compra, l'arc de seguretat que és embedit a la mateixa safata per on es desen, cobren, i cullen els productes, (n'hi ha a totes les entrades i sortides), emet el so d'alarma.

El guàrdia de seguretat s'apropa i m'insta a treure'm les coses de les butxaques i tornar a passar.

Ho faig: targes, monedes, bitllets, mòbils, claus... buido les butxaques que queden orfes, i tots els meus objectes són desats en una bossa de la marca que em facilita el propi vigilant. Torno a passar i Pi pi pi...

Incomprensible. El guarda em diu si no seran les espardenyas de piscina. Interpretant que m'està dient que he robat les espardenyas, li dic que les miri bé, que estan ben atrotinades. Malgrat tot obeeixo. Estiro un peu, per sota l'arc, després l'altre, però l'alarma dorm.

En aquest punt jo ja em sento molt molest. Em miro la roba a veure si algun adhesiu d'algun producte s'em pot haber adherit accidentalment en passar-hi aprop. Miro la base de les xanquetes, tot i no haver sonat, no fos cas que hagués trepitjat sense adonar-me'n alguna enganxina. De nou passo un peu, i després l'altre per l'arc, però aquest roman mut.

Però el sorollós mecanisme torna a la vida quan el creuo.

El guarda de seguretat em convida a acompanyar-lo a l'habitació on portà l'altre client. Em desagrada força, però la caixera em diu que segurament serà una etiqueta. Els aviso que estic temptat de cridar als mossos puig aquest mecanisme d'alarma és defectuós i m'està incomodant molt la situació. Nogensmenys l'acompanyo a l'estret habitacle on em diu que segurament és una etiqueta i les revisem. Li ensenyo les de la samarreta, però no són del tipus que podrien fer sonar l'alarma (sembla no importar que allà no venen ni mai han venut samarretes del

kukuxumusu).

L'habitable consta de dues cambres, separades per una porta. La primera cambra farà uns dos metres de llarg, per un metre d'ample, l'amplada és superior, però hi ha una taula amb un monitor de vigilància i d'altres coses. La segona constarà d'uns tres metres per un i mig d'ample. Entrem i tanca la porta que separa la secció del final, i també l'exterior.

Li ensenyo les etiquetes interiors del pantaló, que ma mare comprà al carrefour, tot tombant l'espina cap a l'esquerra i assolint una corba estranya doncs faig l'esforç de doblegar la peça de roba pel lateral esquerra sense mostrar cap intimitat i el mateix amb l'etiqueta del darrere. Però tan les dues etiquetes cosides a l'esquerra, com la de darrera, d'una marca que tampoc deuen vendre, són normals. Arribats a aquest punt som en una via morta.

La situació m'està molestant molt. L'home insinua que si pito és que porto alguna alarma, i que podria ser d'un producte del supermercat. Ara només queda escorcollar-me o despullar-me.

Així que li dic que n'he tingut prou i que vaig a trucar als mossos. Diu que els truca ell.

Em diu que m'espero al quartet i li dic que no, que esperaré a fora. De fet no té cap dret a retenir-me.

Espero a fóra, (fóra de l'habitació però dins el supermercat), i em dirigeixo a les meves pertinences que custodia una caixa juntament amb la compra pagada.

No vol que toqui res però li dic que vaig a agafar el mòbil per a trucar a la família, i a desgrat seu i sense esperar permís, que no té autoritat per a donar-me o negar-me, així ho faig. Van de camí. El vigilant em dirigeix un -és major d'edat no?-, en una ironia que comprendré després (ets gran per a trucar als pares), però en aquell moment de tensió penso si no m'ha vist més jove del que sóc. Innocentment li contesto ? Gràcies, però sóc bastant més gran. No se'm veu per la barba?- i somric cofoi de pensar que tingués aquest dubte. Evidentment no contesta.

Després d'uns 20 minuts d'esperar-me arriben els mossos d'esquadra. Dues parelles d'agents.

Els dic bona tarda i l'agent que es dirigeix a mi em parla en castellà.

Jo li parlo en Català en tot moment, però continua dirigint-se a mi en castellà i a més tutejant-me. Després d'unes frases li asevero ? pot parlar-me en Català- però segueix parlant-me en castellà com si volgués demostrar-me alguna cosa. Li insistiré al cap d'una estona -prefereixo en Català, si no li fa res- però continuarà en castellà.

Em parlarà en castellà durant el 80% del temps i s'em dirigirà en segona persona, fins i tot hauré de dir-li que jo li parlo de vosté i que espero el mateix tracte (per llei és el tracte que ha de donar), però només ho farà davant els altres agents. Curiosament part del temps es dirigirà a les altres persones en Català. Em sobta que un agent de l'autoritat del meu país em contesti en castellà quan jo li parlo en Català i em tracti de tu sense autorització prèvia. Tinc la sensació que els socialistes i els comunistes espanyolistes han fet més mal al cos que no em pensava.

Els mossos em tornen a recloure en el quartet, juntament amb el vigilant, i sembla que el delinqüent sigui jo. Els explico el què ha passat i que els he fet cridar jo. I els indico que cinc minuts abans que jo li ha passat el mateix a una altra persona, fet que ignoren.

L'agent li pregunta si podem passar a la cambra posterior, i el vigilant li diu que allà hi ha una càmera. Així que tanquen la porta i tot transcorre a la cambra sense càmera.

L'agent que em parla en castellà, i que ha assumit la direcció de "l'afer", codi d'agent **121xx**, demana els meus objectes personals al guarda, que els hi porta, i els remena impunement. Remena les meves claus, aparta els mòbils i els diners, targetes. Què busca?. No puc entendre que essent jo qui requereix la seva assistència em tractin com un sospitós.

Quan es farta de remenar els meus efectes i no veure-hi res sospitós (tal vegada llevat d'un clauer amb una Estelada blava que si li agrada o no, no en fa cap comentari però durant uns breus instants parla en Català) em demana la documentació i pren nota de les meves dades. Nom, dni, adreça, nom dels pares i em demana un telèfon de contacte.

Em demana diverses vegades si he pres alguna cosa i li dic que no. Que l'alarma ha de ser defectuosa puig a l'entrada no he sonat, però a la sortida sí.

La meva mare arriba al supermercat. Sento des de fora com els dos mossos no la deixen entrar. El guarda posa el peu a la porta per a que no es pugui obrir. Des de

fora empenyen la porta amb força i l'empenta és tan forta que l'obren parcialment. Els meus pares tracten d'entrar i els mossos els diuen que no poden. L'escena és francament desagradable i violenta per a nosaltres.

Demano permís als agents per a tranquil·litzar els meus pares i surto de l'habitacle i els dic que no passa res, que ara sortiré, i torno a passar al minúscul reducte. Tot plegat hi cabem quatre persones amb un mínim espai entre nosaltres.

Torno a repetir als agents el mateix. Jo he entrat a comprar amb normalitat, he pagat, i l'alarma s'ha activat sense cap motiu, en sortir.

Els dic que els he trucat perquè vull denunciar a caprabo i vull un certificat conforme jo no tinc cap objecte robat. No em farto de repetir que vull aquest certificat i que el sistema d'alarma no funciona bé. Jo he entrat sense xiular i en sortir xiulo. Com pot ser?

Els dic que revisin les càmeres de seguretat, que per a això hi són i veuran que jo no he pas agafat res.

Em porten als arcs de seguretat, passo, i l'alarma es dispara. Em tornen al quartet.

Em quedo sol amb el mosso que em parla en castellà i em tuteja com si fos un company seu de futbol, i no pas l'autoritat que està servint a un ciutadà. El to no és agressiu sinó condescendent, paternalista, socialista. *No facis res. No té importància. Aquest vigilant pot perdre la feina si denuncies. Carles, ja es veu que tu no has fet res. Només cal mirar-te. És clar. No té més importància...*

Li dic que vull que doni fe que jo no porto cap objecte del supermercat i em trec la samarreta. Li dic que la passi per l'arc de control. Em diu que no cal, que tot plegat ha estat un mal entès i que ho deixi córrer. Insistiré fins a tres vegades que verifiquin la meva roba sense resultat. Insisteixo també en que vull que s'assegurin que jo no porto res del supermercat a sobre, i que vull un certificat per a presentar la reclamació a caprabo o bé una denúncia.

Em diu que no em proporcionarà cap certificat, que la seva paraula ja és suficient. Li insisteixo que la seva paraula no és una prova física que pugui presentar a un jutjat a no ser que vulgui testificar.

Em deixa entendre que no col·laborarà.

No porta la samarreta a l'arc. Em pregunta si duc roba interior i li dic que no, que

faig servir la peça com a banyador. M'escorcolla (mirant-me exteriorment i palpant-me les cames), i veu clarament que no porto res (les butxaques buides les he tretes cap enfora i el pantaló, prou cenyit, no permet amagar res). Tinc sort i en l'escorcoll no em toca accidentalment els genitals com em va passar a l'aeroport de Brussel·les.

Sortim de l'habitació i dic que el policia certifica que jo no tinc res i ell ho afirma i li diu al guarda que m'ha escorcollat a consciència i no porto res del supermercat. En castellà, diu que no s'explica perquè pito però m'ha escorcollat d'adalt abaix i no tinc res. Li comenta als seus companys que m'he tret la samarreta i que m'ha escorcollat i res. A fóra la meva família ha trucat al servei al client i ha dit als policies que vol denunciar al guarda de seguretat, i els agents li comenten al seu company que em fa tornar a dins, sols, i em clava un sermó de moralina dient-me que el guarda pot perdre la feina i que no paga la pena denunciar.

Insisteix en que no faci res i em diu:

? Carles, et puc preguntar de què treballes?.

No em sembla molt ortodox, i veig per on anirà. Li contesto que en informàtica.

Assumeix que dec ser un assalariat i segueix el camí que em pensava -Doncs si el teu cap t'encomana una feina, l'has de fer. Aquesta és la feina del vigilant.

? Sí, però si jo faig la meva feina malament en pago les conseqüències, i aquestes alarmes no funcionen i jo he estat retingut aquí més d'una hora sense cap motiu.

Li dic que jo sí que vull denunciar a caprabo perquè això no pot ser i em diu que **m'haig de despullar.**

- T'has de despullar per que els teus pares diuen que volen denunciar al guarda i aquest m'ha exigit que m'asseguri que no portes res. Pot perdre la feina, així que m'haig d'assegurar que no portes res.

? Si em despullo em farà el certificat, per escrit, conforme no porto res?.

? No.

? Llavors quin sentit té que em despulli si no m'ha de fer el certificat per a que denunciï?- les paraules denunciï són en obert, no pas dirigides al supermercat en exclussiva. Les dic tranquilament, fent-me resó d'una situació kafkiana i injusta que

estic vivint.

L'agent retrocedeix un pas. Pels ulls que posa imagino què passa per la seva ment. Se m'imagina en pilota picada, emprenyat, sense res del supermercat, i sap que allà rebrà tothom i que haurà de donar moltes explicacions als seus superiors respecte perquè ha fet despullar a un ciutadà.

S'aparta un moment i truca pel walkie talkie. Diu quelcom accelerat com:

? Oye, tenemos un buen pollo.... éste hombre no lleva nada. ¿Y ahora qué hago?. No voy a hacerle desnudar....

Mentre escolto penso que s'ofeguen en un got d'aigua. Si tinguessin empresa i una hipoteca assassina sabrien el que és pressió.

Li donen instruccions que ho deixin córrer.

Li dic al policia que jo no tinc res contra el guarda de seguretat, que m'ha tractat amb correcció, però sí ho tinc contra caprabo que té un sistema de seguretat deficient i que m'ha tingut retingut allà sense cap motiu, perdent molt de temps, encara que no sé si mons pares voldran denunciar al guarda perquè estan molt disgustats amb tot es succés.

Em diu una frase, i en un to, que ja m'ha repetit diverses vegades:

? ...otra vez, ¿pero no te lo he explicado ya cien veces?- resumint, que ho deixi córrer. Que actui com si no hagués passat res. M'ho ha dit diverses vegades en aquest to.

Quan em va ficar al quartet volia enregistrar la conversa amb l'iphone, però tots els meus ensers els tenien ells.

Sortim cap enfora. El policia li diu al guarda que no pot fer res més, aquest es lamenta queixós. Parla amb el policia i el fragment de conversa que escolto diu resignat -...después de 23 años de profesión uno ya sabe lo que pasa...- deixant entendre que pot perdre la feina.

El policia se li posa xulesc.

? ¿Tiene algún problema conmigo? Porque si tiene algún problema conmigo me lo dice.

El guarda és educat en tot moment. Diria que ha parlat en Català quasi tota l'estona i és molt correcte, i els diu que no té cap problema amb ell i que els agraeix la seva feina (tal vegada un punt d'ironia). Jo no tinc queixa a nivell personal del vigilant però per afers del destí jo pito i a aquestes alçades tinc bastant clar que el sistema de seguretat de caprabo és una porqueria.

No sé si la samarreta de kukuxumusu pot tenir alguna protecció que interfereixi, i l'agent no ha volgut fer la provatura.

He anotat els números d'agent dels dos agents amb qui he interactuat, i el del vigilant.

Els meus pares han pres nota dels números dels altres dos agents, i també els dels que han interactuat amb mi i el del vigilant, a qui han demanat el nom i l'empresa per a la que treballa.

L'agent 170xx, agent de gènere femení que ha participat juntament amb l'agent 121xx en els moments que aquest no se m'emportava sol al quartet, i amb la segona excepció de quan m'escorcollava, i que m'ha parlat en Català tota l'estona, em comenta les opcions: diu que puc posar una denúncia, o posar una reclamació a caprabo, o que puc posar-la a consum, o no fer res, que és el que ella em recomana.

Els agents se'n van. Jo puc marxar. Per a això m'han fet perdre tot aquest temps, tutejat, sermonejat sobre no denunciar i amenaça't amb fer-me quedar en pilota picada?. No m'han extés cap certificat, ni res de res. Tinc aquesta sensació tan molesta i punció abdominal. Els meus pares disgustats, jo disgustat. Ells han aparcat pagant zona blava.

Demano que em renovin el ticket del parking, més que expirat, per a poder sortir (tens uns minuts després de pagar) i me'n donen un sense cap mena d'oposició. Corren per a fer-me el ticket com si volguessin d'aquesta manera disculpar-se. Les caixeres romanen en silenci, un silenci tens. Saben que la situació ha estat molt injusta.

Els meus pares han recollit els fulls de reclamació, que són diverses unitats grapades, de les quals un foli va a la Generalitat.

Més tard m'explicaran, que mentre jo era dins, una de les caixeres anava repetint ? Esto es un error. Seguro que es un error. Tiene que ser un error. A este señor lo

conozco y seguro que no ha hecho nada. Viene a comprar a menudo.

Al cap de poc rebrà diverses trucades d'atenció al client de caprabo disculpant-se pel succeït, i en que li demanaran el número de tarja caprabo, pel que em diu sembla que podrien volen enviar un obsequi per a disculpar-se, però com la meva mare no porta la tarja a sobre i és força tard i acaba l'horari del servei d'atenció, l'operadora diu que trucaran dilluns.

La meva amiga ja ha acabat el torn, i jo no li he pogut dur el canvi que volia dur-li. Han tingut molta feina i no tenien bitllets petits ni monedes.

Em sap greu pel vigilant, i li dic davant de les caixeres ? jo no tinc res contra vostè. Vostè m'ha tractat correctament, amb educació ? per a que quedi clar que no m'ha fet res dolent i que no m'ha intimidat violentament -però sí que ho tinc contra caprabo per tenir aquest sistema tecnològic de seguretat que no funciona i que sona aleatòriament i que fa perdre el temps a la gent- conclueixo.

El vigilant em demana, molt educadament, si ho vull, que en arribar a casa em canvii i li porti les peces de roba que porto, per tal d'esbrinar quina fa sonar els arcs detectors.

Li dic que ho faré, i així ho faig.

I quan sóc a casa reviso el pantaló de bany, i ho trobo.

Aquest és el causant de l'enrenou. Aquesta etiqueta és feta de roba i passa desapercebuda als ulls del client, com les altres tres que té el pantaló. És que ni te la mires. Com les de rentar en fred o no planxar directament.

Doncs resulta que dins aquesta etiqueta hi ha una alarma. En aquest cas un alarma del pantaló comprat a carrefour per la meva mare, i que fa sonar l'alarma del caprabo (i d'altres supermercats i a l'inrevés). Probablement les alarmes ja les hi posen a Xina.

El pitjor de tot, és que quan et venen la roba, no et treuen aquesta alarma.

El mecanisme de seguretat de caprabo és deficient. Ho és perquè jo vaig entrar al supermercat i no va sonar cap alarma, però en canvi quan vaig sortir sí que van sonar.

I això es diu fals positiu i implica un funcionament incorrecte dels seus sistemes de seguretat.

I si jo entro amb un banyador a comprar, no tinc perquè quedar-me en pilotes perquè els senyors de caprabo, que tenen unes alarmes de merda, puguin comprovar que jo no he robat res i que els meus pantalons són d'una altra cadena.

No haig de despullar-me davant cap vigilant, ni davant cap mosso tot perquè els supermercats tenen tan poc apreciació al client, i tant a les barates alarmes, que troben acceptable que de tant en tant hi hagi casos com el meu.

Vaig tornar al supermercat tal i com li havia dit al vigilant, i li vaig ensenyar el pantaló. Va estar agraït que ho fes. Em va dir que l'etiqueta no era d'allà, però que el mecanisme d'alarma és el mateix, i que una peça de roba d'ells faria sonar les alarmes a un altre supermercat que utilitzi el mateix sistema. Passà el pantaló per l'arc d'entrada i l'alarma s'activà. Avisà a l'encarregada, de nom Cristina, que va al·lucinar que un pantaló que no era d'allà sonés, i quan després de sentir com sonava diverses vegades, no ho va fer quan marxava. Va quedar-se molt sobtada, perquè en la darrera ocasió la bossa, on encara duia tots els objectes que hi havien dipositat i la roba, no fou detectada per l'alarma. Aquí tenim un nefast sistema d'alarmes. Barata i lamentable. Paupèrrim, miserable, mancat, migrat, escàs, insuficient, d'una enorme indigència tecnològica.

Els vaig dir que desconec si aquesta alarma que posen és un RFID, però si es tracta d'un RFID BAP (battery assisted passive), necessita de l'energia dels arcs per a despertar-se, i després ja pot operar així que seria bastant freqüent que l'alarma no soni en entrar, però sí en sortir, com sospito que li va passar al client que va sonar a les alarmes 5 minuts abans i a mi mateix.

També podria ser que els dos mòbils haguessin bloquejat el senyal, o bé que el carret metal·lic quan vaig entrar (difícil), o l'electricitat estàtica (tapiseria del cotxe + xanquetes de goma) haguessin impedit activar-se al mecanisme. O que simplement, a l'entrada que és prou més ampla m'hagués anat més cap a un costat i el dispositiu no hagués tingut la distància mínima (30 ? 60 cms segons vikipèdia).

En qualsevol cas aquests dispositius poden dur informació encriptada així que caprabo o carrefour o qui sigui, poden encarregar als seus proveïdors xinesos que els codifiquin una seqüència concreta de manera que l'alarma només soni si el producte és d'aquella cadena, o millor podrien tots plegats remoure les alarmes un cop venuda la peça o encara millor emprar un sistema d'alarma modern i sense errades.

El que no pot ser és que aquest sistema de seguretat deficient creï problemes als ciutadans.

Ja em sembla molt molest i una violació a la intimitat a la que no tenen dret quan alguna caixera o vigilant demana veure la bossa de mà a algunes clientes, i normalment no torno mai més a aquest supermercats, però que em retinguin tant

de temps per un sistema defectuós ja passa de taca d'oli.

Em vaig prendre la molèstia d'anar als mossos a parlar amb qualsevol dels dos agents per a explicar-los la continuació i perquè havia pitat i per a que fossin conscients que aquell sistema d'alarma falla. Els vaig explicar que les alarmes de carrefour sonen al caprabo i a l'inrevés i que hi ha problemes, perquè en entrar pots no sonar i en sortir sí, i els comentí ho dels RFID. Em vaig alegrar que qui primer trobí fos l'agent 170xx, que em parlava en Català i amb respecte, i no l'agent 121xx que em parlava en to paternalista-socialista-fes-el-que-jo-et-dic i que a més a més em tutejava.

Vaig tornar a preguntar pel certificat i em van dir que no me'l poden fer però que guarden un registre de tot el que passà amb el meu nom, el succés, i el comerç.

A la pregunta de si requerit per un jutge ho poden facilitar no em va saber contestar.

Us adjunto una fotografia de l'alarma que hi havia dins l'etiqueta (els trocets metàl·lics són sota una capa de paper sota l'envoltori de tela que he retallat).

Recordo que alguns CD's de música antigament duien adhesius d'alarma com aquests mecanismes a l'interior, però també recordo que a les botigues els desactivaven un cop havies pagat.

En cabat (encara tenia fortes punxades abdominals de la tensió) vaig anar a un bar on em trobí amb diverses persones del barri que ja estaven al cas del succés per la meva família, i una noia que treballa de caixera al carrefour confirmà les meves sospites. Cada dia els sonen les alarmes de centenars de persones. N'hi ha prou amb haver comprat una peça de roba, o que te l'hagin regalat, i no haver remogut l'etiqueta de tela que duu l'alarma. Em va confirmar que ells no treuen l'alarma, i la justificació és per si la peça és tornada.

Quan els passa això, pregunten a la persona si ha comprat alguna peça de roba allà, acostumen a dur-la posada, i no causen més problemes als clients.

Una amiga per messenger em va explicar el cas de sa germana que es comprà unes botes a una botiga d'una marca coneguda, tipus zara, no recordava el nom, i

que va deixar de posar-se-les fastiguejada perquè sonaven les alarmes de totes les botigues de la competència quan entrava. Mai va saber on era l'alarma.

Sigui com sigui el sistema de seguretat de caprabo i de qualsevol que empri el mateix, és deficient, falible i és una vergonya que assetgin als ciutadans com a resultat d'emprar aquest poc fiable mecanisme.

Hi ha tecnologia suficient per a fer bé les coses. Existeixen mil solucions. Però és inacceptable que els ciutadans passem per situacions humiliants perquè els supermercats utilitzen tecnologies paupèrrimes i que donen molts errors.

Amb els mossos també estic profundament decebut. ells no m'han de tractar de convèncer reiteradament que no denunciï, ells m'han de recolzar i posar-se a la meva disposició, i a la de qualsevol ciutadà honrat que paga impostos, per a certificar, donar fe, del que han comprovat. Tampoc m'han de parlar de tu, que és una manca de respecte si no els autoritzo. I em sorprèn que un agent em parli en castellà quan jo li ho faig en Català. I per descomptat és surrealista que em coaccionin amb que m'haig de despullar si vull posar una denúncia.

28/07/2009 Actualització:

Gràcies a totes i a tots per el suport rebut.

Us adjunto unes explicacions tècniques que m'ha fet arribar l'amic David C. , que treballa en sistemes d'alarmes.

El tema dels TAGS de seguretat, la majoria dels que hi ha instal·lats per les botigues són molt tontos i només serveixen per detectar la presència del dispositiu (resposta SI / NO). Normalment és una peça d'un metall particular o una simple bobina que per acoplament inductiu es pot detectar en passar per la barrera (antena emisora/receptora). Els RFIDs passius una mica més elaborats incorporen un chip amb una certa memòria que pot servir per identificar el producte. Però aquests son algo més cars i no hi ha un standard majoritari, cosa que dificulta la implantació massiva.

Al super només li interessaria el RFID més car com a substitut del codi de barres, però ara com ara és molt més barat el codi.

El terme clau per trobar info sobre aquest tema és "Electronic Article Surveillance". A <http://electronics.howstuffworks.com/anti-shoplifting-device2.htm> pots trobar força informació sobre les diferents tecnologies.

És a dir, que empen una simple bobina que pot no detectar-se a l'entrada, com em va passar, per les claus, el mòbil, potser pel carret.. i no desactiven aquest dispositiu un cop et venen el gènere.

L'Eloi F. també diu:

Al meu pare li va passar una cosa semblant, però el vigilant del corte anglès va deduir de seguida que el que feia pitar era una etiqueta d'un altre lloc, ho va comprovar amb un aparell de mà, i la cosa no va passar d'aquí. A part de la tecnologia, la persona que et toca també té molt a veure amb quant de desagradable pot ser l'experiència.

És a dir, que ni seguretat del caprabo ni el mossos van equipats amb un simple aparell que pot costar 10 EUR i enlloc d'això prefereixen despullar la gent.

Actualització 29/07/2009:

La meva amiga Esther em diu:

Quan soc a Israel, els guardes de seguretat del super són enlla per defensar-me d'atacs terroristes (hi han hagut atacs suicides a supers).

Quan soc a Catalunya, els guardes de seguretat estan per acusar-me implícitament de lladre.

A Israel, obro la bossa quan entro al súper o al híper per que mirin que no hi han armes o explosius, els arcs de detecció no piten perquè sí. Es graduen.

Respecte a la roba i les cadenes de venda.

Un dia vaig entrar a un Zara i no vaig pitar. Al sortir el meu abric pitava. No havia comprat res i el guarda no em va mirar la bossa. Amb molta correcció, em va dir, que com que portava un abric bo, aquestos porten alarmes dintre de les costures, i es reactiven de vegades. Varem fer la prova i era així. Em va ensenyar la del meu abric, dintre d'una costura.

Com que va ser MOLT correcte, varem riure plegats i al arribar a casa la vaig treure d'on estava amagada.

Traduir a l'Anglès. Translate to English

Compartir: ||